

Sygn. akt: I C 236/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Robert Wysocki
Protokolant:	Sekretarz sądowy Grażyna Pałubicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku w C.

sprawy

z powództwa B. (...) (...) z siedzibą w G.

przeciwko K. H.

o zapłatę

oddala powództwo.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 236/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód B. (...) (...) z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko K. H. o zapłatę kwoty 9 190,40 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 8971,65 od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając roszczenie powód wskazał, iż w dniu (...) roku pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu ratalnego (...). Podkreślił, iż pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania, a należność wynikająca z przedmiotowej umowy bankowej stała się wymagalna. Również pomimo wezwań do zapłaty przez pierwotnego wierzyciela, pozwana nie uregulowała zadłużenia. Powstała w ten sposób wierzytelność pierwotny wierzyciel zbył na rzecz powoda na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 maja 2011 roku.

W dniu 24 sierpnia 2017 roku pozwana K. H. na rozprawie podniosła zarzut przedawnienia i wniosła o oddalenie powództwa.

W trakcie swoich wyjaśnień pozwana wskazała, iż zawarła umowę kredytową z bankiem na remont mieszkania. Pozwana wszystkie dokumenty związane z kredytem oraz z mieszkaniem zanim trafiła do Domu Pomocy Społecznej w

C. zniosła do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie, który sprzedał mieszkanie za kwotę 72.000 złotych. Kwota ta nie pozwoliła na zaspokojenie wszystkich wierzycieli i obecnie komornik zajętej renty pobiera należności na poczet zaległych wierzytelności.

Sądu ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) roku pozwana K. H. zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu nr (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 5.590,00 zł., przy czym pozwana do własnej dyspozycji otrzymała 4.163,43 zł.

bezsporne - umowa kredytu gotówkowego z dnia 04/02/2009r. k. 10

Z uwagi na fakt, iż pozwana K. H. nie wywiązała się z warunków przedmiotowej umowy, (...) Banku S.A. z/s w W. wystawił w dniu (...) roku bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko dłużniczce K. H. na łączną wymagalną kwotę 6.190,52 zł. Bank zwrócił się do Sądu Rejonowego w Kwidzynie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 8 października 2010 roku wydanym w sprawie I Co (...) Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie nadał temu tytułowi klauzulę wykonalności na rzecz (...) Banku S.A. z siedzibą w W. Oddział w L..

bezsporne - bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 08/10/2010r. wydanym w sprawie I Co (...) – akta komornika przy SR w Kwidzynie Km (...)

Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) przeciwko dłużniczce K. H. u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie. Postępowanie to na rzecz pierwotnego wierzyciela jest do chwili obecnej prowadzone przeciwko dłużnicy K. H.. W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego pierwotny wierzyciel po odliczeniu kosztów egzekucyjnych, otrzymał kwotę 905,17 zł.

bezsporne – karta rozliczeniowa załączona do akt Km (...)

W trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego w dniu (...) roku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z B. (...) Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji, której przedmiotem była m.in. wierzytelność przeciwko pozwanej K. H..

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia (...). k. 12-13, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 11)

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 25 listopada 2016 roku.

(porównaj: stempel pocztowy na kopercie zawierającej pozew k. 14)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód wywodził swoje roszczenia z nabytej na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26 kwietnia 2011 roku wierzytelności przysługującej (...) Bank S.A. z siedzibą w W., powstałej w wyniku nie wywiązania się przez pozwaną z warunków umowy kredytu gotówkowego zawartej z tym Bankiem w dniu (...) roku. Co prawda pozwana K. H. nie kwestionowała faktu, że była zobowiązana w stosunku do banku z tytułu przedmiotowej umowy bankowej, jednak podkreślała, iż zobowiązanie to było i jest przez pozwaną zaspakajane m.in. w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego na rzecz pierwotnego wierzyciela.

Najdalej idącym zarzutem podniesionym przez pozwaną był zarzut przedawnienia roszczenia, który w pierwszej kolejności podlegał rozpatrzeniu.

Z dołączonej do akt niniejszej sprawy umowy kredytu gotówkowego (k. 10) wynika, iż umowa ta została zawarta w dniu (...) roku, jednak z uwagi na fakt, iż pozwana nie wywiązała się z warunków przedmiotowej umowy, (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu (...) roku wystawił stwierdzający wymagalność całego roszczenia bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanej i zwrócił się do Sądu Rejonowego w Kwidzynie o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności na swoją rzecz. Postanowieniem z dnia (...) roku wydanym w sprawie I Co (...) Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie nadał klauzulę wykonalności przedłożonemu przez Bank bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego pierwotny wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku, które zostało przekazane Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie. Postępowanie egzekucyjne na rzecz pierwotnego wierzyciela jest prowadzone do chwili obecnej przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie.

Zgodnie z art.118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Przy czym bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Bezspornym jest, iż pozwana zawarła z podmiotem (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu gotówkowego, w związku z czym do niniejszej sprawy zastosowanie ma 3-letni termin przedawnienia przedmiotowego roszczenia.

W niniejszej sprawie pozwana K. H. podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Powód na dowód tego, iż nie doszło do przedawnienia roszczenia zawnioskował pismem procesowym z dnia (...) roku przeprowadzenie dowodów z akt Komornika przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie Km (...) albowiem czynności przedsięwzięte przez pierwotnego wierzyciela – wystąpienie przeciwko dłużnicze z wnioskiem o nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a następnie wszczęcie na podstawie tak uzyskanego tytułu wykonawczego egzekucji komorniczej - spowodowały przerywanie biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sadem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia na pewno jest wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. III CZP 101/03 OSNC 2005/4/58, i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. II CK 276/04).

W uchwale z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie III CZP 103/14 Sąd Najwyższy m.in. wyjaśnił kwestię jak w kontekście postępowania klauzulowego należy rozumieć sformułowanie z art. 124 § 2 k.c. mówiące m.in. o tym, że w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń, przedawnienie nie biegnie na nowo „dopóki postępowanie to nie zostało zakończone”. Sąd Najwyższy rozważał w szczególności czy postępowanie takie kończy się z chwilą nadania klauzuli wykonalności, czy dopiero z momentem uprawomocnienia się wydanego w nim postanowienia, jak to przyjmuje się na potrzeby postępowania rozpoznawczego. W orzeczeniu tym Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, a sąd w niniejszej sprawie stanowisko to podzielił, iż zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, kończy się z chwilą uwzględnienia przez sąd tego wniosku, zwłaszcza że postanowienie sądu w tym przedmiocie jest skuteczne z momentem jego wydania (art. 360 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). W niniejszej sprawie postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wydane zostało w dniu 8 października 2010 roku. Z tym dniem rozpoczął się od nowa bieg trzyletniego okresu przedawnienia.

Następnie na podstawie tego tytułu wykonawczego wierzyciel – bank - złożył wniosek o wszczęcie egzekucji. Wniosek o wszczęcie egzekucji niewątpliwie wskutek art. 124 k.c. wywołuje skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym, jednak o tyle, o ile będzie pochodził od wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł egzekucyjny i na rzecz którego temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności.

W niniejszej sprawie w toku prowadzonego przez pierwotnego wierzyciela postępowania egzekucyjnego nastąpiła zmiana podmiotu uprawnionego w związku z zawartą umową cesji.

Kwestia zmiany wierzyciela w toku egzekucji była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego m.in. w powołanej już uchwale z dnia 19 lutego 2015 roku w sprawie III CZP 103/14 oraz w wyroku z dnia 19 listopada 2014 roku w sprawie II CSK 196/14. W tym ostatnim wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego dojdzie do zawarcia umowy przelewu egzekwowanej wierzytelności to postępowanie egzekucyjne nie zmierza już do zaspokojenia wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł wykonawczy. Nabywca wierzytelności przez umowę przelewu uzyskuje jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania egzekucyjnego. Z racji następstwa prawnego w wyniku przelewu wierzytelności, prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym na rzecz dotychczasowego wierzyciela wygasa wskutek przejścia na inny podmiot, a tym samym wygasa uprawnienie do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez pierwotny podmiot. Skutki wiążące się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego odnoszą się bowiem tylko do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tego tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona. Inne podmioty, w tym nabywca wierzytelności nie mogą z nich korzystać. Należy więc przyjąć, że po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo, zgodnie z art. 124 k.c., jednak w tych samych, wynikających z tytułu wykonawczego granicach podmiotowych. Brak zatem podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji, w której uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już wierzyciel inny, niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym. Przyjmuje się zatem, że nabywca wierzytelności, który przez umowę przelewu uzyskuje przecież jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne. Dodać w tym miejscu można, że nabywca wierzytelności nie będący bankiem powinien uzyskać sądowy tytuł egzekucyjny, a następnie klauzulę wykonalności, nadanie bowiem bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności nie będącemu bankiem nie jest dopuszczalne (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r. Nr 6, poz. 98).

Powyższe stanowiska potwierdzone zostało w kolejnych orzeczeniach Sądu Najwyższego – w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 roku - III CZP 29/16 - oraz postanowieniu z dnia 5 października 2016 roku – III CZP 52/16. Wyrażany został pogląd, iż nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może się powoływać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane, za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy niebędącego bankiem.

Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela to utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Jak wynika z okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, po zbyciu wierzytelności postępowanie egzekucyjne w związku, iż pierwotny wierzyciel nie złożył do komornika wniosku o jego umorzenie na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. jest nadal prowadzone.

W niniejszej sprawie pierwotny wierzyciel, utracił materialnoprawny status wierzyciela w związku z zawarciem w dniu 26 kwietnia 2011 roku umowy przelewu wierzytelności. Jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego dojdzie do

zawarcia umowy przelewu egzekwowanej wierzytelności to postępowanie egzekucyjne nie zmierza już do zaspokojenia wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł wykonawczy. Nabywając w toku postępowania egzekucyjnego wierzytelność objętą tytułem wykonawczym, cesjonariusz nie może korzystać z przerwy przedawnienia, jaką spowodował wniosek cedenta o wszczęcie egzekucji oraz że trwające, po dacie umowy przelewu, postępowanie egzekucyjne nie jest już postępowaniem wszczętym w celu zaspokojenia wierzyciela objętego tytułem wykonawczym. Nabywca wierzytelności, który przez umowę przelewu uzyskuje przecież jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne.

Reasumując roszczenie powoda uległo przedawnieniu przed dniem wniesienia niniejszego pozwu, co nastąpiło w dniu 25 listopada 2016 roku (porównaj: stempel pocztowy na kopercie zawierającej pozew k. 14).

Wobec powyższego oddalono powództwo w niniejszej sprawie.